

BRUKSHUNDEN

ORGAN FÖR AVEL OCH DRESSYR AV RASERNA:

AIREDALETERRIER, BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

ÅRG. 5

SEPTEMBER

1944

Nr 6

Köp Er ingen hund

och i synnerhet inte en brukshund, om Ni inte är säker på, att Ni har tid, lust och möjlighet att sköta den och uppfostra den ordentligt! Att äga en hund, särskilt en brukshund, medför ett stort ansvar och

kräver tid, arbete och först och sist ett varmt intresse.

Har Ni allt detta, ja, då kan Ni börja att fundera på att skaffa Er en hund. Men gör Er ingen brådska och köp för

Fröken Inez Lindberg, Viggbyholm, med sina vackra colliehundar, Silvergårdens Clifford, 1726 TT (i mitten), Silvergårdens Bianca, 241 TT, och valpen Silvergårdens Enticer, 2853 UU.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

UTGIVARE: SBK:s Stockholmsavdelning
REDAKTOR: Sigfr. Sund, Agnegatan 27 II tr,
Tel. 51 25 99
REDAKTIONSKOMMITTÉ:
Kriminalöverkonstapel S. Sund,
Professorskan Tofsy von Post och
Köpman Axel Hellgren
SKATTMÄST.: Verkm. E. Guldbbrandson, Birkag. 10,
Stockholm, Tel. 30 66 06
Postgiro 158283

ANNONSPRISER:

1/1 sid. (200x140 mm.)	100:- kr.
1/2 sid. (100x140 mm.)	60:- kr.
1/4 sid. (100 x 70 mm.)	35:- kr.
1/8 sid. (50 x 70 mm.)	20:- kr.
1/16 sid. (25 x 70 mm.)	10:- kr.

Annonsorder och manuskript skola vara redaktion
nen tillhanda senast den 28 för att med säkerhet
kunna inflyta i nästa månads nummer

all del inte första bästa valp, bara för att den är så söt. Det är nästan alla valpar. Vänta och se. Tala med åtskilliga gamla hundägare och försök att få en uppfattning om de olika rasernas kynnen, och tänk noga efter, vad Ni tror skulle passa Er bäst, en stor eller en liten hund, en lugn och sävlig eller en livlig, en hund eller en tik etc. I någon mån får man ju också tänka på, hur man har det med utrymme, men det gamla ordspråket "Där sämjan är god är rummet stort" äger nog sin giltighet även här. Har Ni så kommit underfund med vilken ras Ni skall skaffa, då bör Ni vända Er till Svenska Kennelklubben eller — om det gäller en brukshund — till Svenska Brukshundklubben, som utan kostnad lämnar råd och anvisningar på någon god kennel eller uppfödare av valpar av just den rasen. Akta Er för hundaffärer och ovederhäftiga personer,

Centralstyrelsens sekreterare har ordet

Under augusti och början av september ha viktiga händelser inträffat i hundvärlden. Det beklagliga förbudet mot utställningar och bruksprov har visserligen ej upphävts, men de olika länsstyrelserna bevilja numera dispens från förbudet i betydande omfattning.

*

I en uppmärksammat artikel i Svenska Dagbladet har greve Björn von Rosen diskuterat frågan om stora organisatoriska förändringar inom kennelväsendet. Von Rosen önskar ombilda Kennelklubben till ett kennelförbund med de olika specialklubbarna som medlemmar och förbundet såsom ledare och sammanhållande organ.

som samvetslöst säljer värdelösa och många gånger även sjuka djur bara för förtjänstens skull! Köp inte en fullvuxen hund utan en valp eller unghund, men tag först noga reda på föräldrarnas både fysiska och — framför allt — psykiska egenskaper. En lugn och snäll hund med god karaktär är, även om den inte är någon skönhet, oändligt mycket mera värd än en aldrig så vacker utställningsstjärna, som är skygg, nervös och opålitlig. Se till att valpen är stambokförd, när Ni köper den, och att den fått en god uppfödning.

När Ni så till sist efter mycket funderande valt ut och kommit hem med en något så när lyckad valp, då börjar ett nytt skede. Då beror det på Er själv, om Ni genom Ert tålamod och Ert arbete med uppfödning, motion och uppfostran, allt väl avpassat efter valpens ålder, storlek, krafter och grad av utveckling, lyckas att göra den till vad en hund skall vara — ett fysiskt och psykiskt friskt och sunt djur, ett lydigt redskap i människans tjänst och en god kamrat och vän.

Det ligger mycken sanning i den mening, som börjar en känd engelsk hundbok: "Inget hem är fullständigt, som inte har en hund som en viktig medlem av familjen."

Detta är en tanke som många gånger diskuterats och specialklubbarna äro säkert von Rosen tacksamma för att han tagit upp denna fråga till allmän debatt. Kennelfrågorna kunna icke få tillräckligt med reklam i dagspressen och till reklam hör varje form av debatt, så länge den håller sig på det sakliga planet.

Detta senkomna intresse från pressens sida måste omhuldas. Det sker bäst genom att mata pressen på respektive orter med resultat och tips. Vi få komma ihåg att hundtävlingar är en god form av sport, som åtminstone i viss omfattning kan räknas på allmänhetens intresse.

Särskilt i höst finns anledning att samsätta sig med tips om de närmaste tävlingarna. Vi ha ju på mer än sex månader ej haft tillfälle att se våra bästa hundar på tävlingsbanan och vi veta dessutom, att överallt i kennlarna och hos intresserade finnas hundar, som väntas komma att göra sensation nu på hösten. Ännu mera gäller detta utställningarna, för vilka uppehållet varat i ett år.

*

Rikssegrarprovet äger rum i Västerås den 15 oktober. Västeråsarna komma säkerligen att vara värdar på ett storartat sätt och ordna inkvartering och utspisning på ett för alla överkomligt sätt. Redan nu har avdelningen meddelat, att radioförbindelse och rapportsystemet kommer att ordnas lika förstklassigt som förra året. Så många funktionärer som möjligt från andra avdelningar böra resa till Västerås, ty enligt förra årets erfarenhet äro västeråsarna överlägsna i tävlingsarrangemang.

Anmälningstiden till rikssegrarprovet utgår den 5 oktober, till vilken dag skriftlig anmälan till klubbens expedition, Sveavägen 25—27, Stockholm, ovillkorligen skall ingivas. Startavgiften är 10:— kr.

*

Söndagen den 10 september ägde en hundkapplöpning i klubbens regi rum på Råsunda fotbollsstadion utanför Stockholm. Kapplöpningen ingick i ett av Fotbollsförbundet och Stockholms-Tidningen arrangerat program till förmån för Rädda Barnen och blev en glänsande succes. Dobermannpanschertiken Lottie, äg. Herr

Gunnar Svensson, vann knappt över schäfern rikssegrare Aia. Den mångtusenhövdade publiken gladdes högeligen och speakern Sven Jerring sade många roliga saker om kapplöpningen. Det kan hända att intresset numera är så stort, att regelrätta hundkapplöpningar med härför lämpade raser kan bli ett faktum även i Sverige och den gamla tanken att genom totalisatoröverskott giva hundsporten ett ekonomiskt handtag kan förverkligas. En dylik verksamhet tillkommer emellertid Svenska Kennelklubben att taga initiativet till.

*

Brukshundklubben fick ej avhålla utställning den 24 september, men som på annan plats i detta häfte meddelas kommer utställningen i stället att äga rum den 29 oktober i Stockholm. Stockholmsavdelningen står för huvuddelen av arrangemangen, vilket icke bör hindra en livlig anslutning även från landsortsmedlemmarnas sida.

*

Ett studium av klubbens medlemsregister ger för närvarande vid handen att intresset för klubben utom i Stockholm är störst i Skåne, där de båda avdelningarna i Malmö och Hälsingborg ståta med vackra medlemssiffror. Malmöavdelningen tillsammans med Kristianstad har 124 fullt betalande medlemmar och Hälsingborgsavdelningen 68. Styrelserna i dessa städer äro värda en särskild eloge för sitt synbarligen utmärkta arbete. Även Västeråsavdelningen med 54 medlemmar måste hava utträttat åtskilligt för att erhålla en sådan anslutning.

Sven Hydén.

Centralstyrelsens och Stockholmsavdelningens

gemensamma expedition, Sveavägen
25—27, 3 tr., är fr. o. m. den 1
oktober 1944 öppen kl. 11—16.

Tel. 10 75 53.

Centralstyrelsens postgiro: 19 69 52.
Stockholmsavd. postgiro: 15 82 83.

DOBERMANNPINSCHER-valpar från kennel av Norberga, äg. fru Astrid Källberg, Stockholm, tel. 61 10 32, äro alltid förstklassiga. Ärade spekulanter kunna med förtroende vända sig till kenneln.

Den trevliga collien

I sitt hemland har denna trevliga, kloka och ovanligt vackra hund brukats och brukas alltjämt som hjälpreda åt landets fåraherdar, vilka inte skulle i den bergiga terrängen den förutan kunna fullgöra herdeuppdraget. Vidare skulle knappast fåraveln vara lönande, om blott mänskligt vaktmanskap anlätades, enär antalet herdar då måste bli så stort att avlöningarna så gott som helt skulle sluka vinsten på rörelsen.

Den collie, som vi bruka få skåda på våra utställningar, är nog inte så värst lika den ursprungliga brukscollien, som är oumbärlig bland farmarna på den brittiska ön. Visserligen ha våra utställningscollies en hel del gemensamt med brukshundarna, men några brukshundar i egentlig mening äro de nog i de flesta fall inte.

Hur ser nu en collie ut och hur anse collievännerna honom vara? Vi skola citera några ord ur SKK:s tidskrift från tidpunkten från förra världskrigets början, vilka synpunkter äro hämtade ur engelska källor:

”En stadsbo, som endast sett collien leta sig fram i folkträngsel på trånga gator, då han ej alls är i sitt rätta element, kan mycket litet uppskatta hans klokhets och

gedigna värde. För att rätt lära känna honom, bör man se honom på landet, där det finnes överflöd på får, ge akt på huru skickligt han inringar sina skingrade skyddslingar på ett vidsträckt hedland, samlar de kringvandrande gumsarna i slutten ordning och driver dem framför sig i obruten kedja till fårållan; hur han leder den envisa samlingen på en smal väg, huru han med lätthet hoppar över den ulliga hopen för att tillviska någon patriark i flocken en allvarlig befallning eller huru han håller dem under ett visst hörn av ett fält, orörliga under uppsikten av hans vaksamma öga. Han är mest till sin fördel såsom brukshund, medveten om det ansvar, som vilar på honom; ett under av fältherretalang och beräkningskonst, mild, förståndig, sen till vrede, snabb i vändningarna; den ovärderliga medhjälparen åt sin husbonde, för vilken han gör halva arbetet, delande ärelystnad, faror, sorger, glädje, sol och snö — den nyttigaste medlemmen av hela hundsläktet.”

Helt naturligt är colliens plats på landet i sällskap med fåraherden. Men den skäms inte heller för sig inom våra villasamhällen och andra tätt bebyggda orter. Även om man inte i någon större omfattning befattar sig med rasen ifråga, så måste man reservationslöst dock medgiva, att hunden är — om den har den rätta karaktären — ett mycket vackert, förnämligt och parant djur, som otvivelaktigt ger sin ägare en känsla av tillfredsställelse.

Vi hemställa till herrar och damer collieuppfödare och dito ägare att deltaga i klubbens arbete för våra brukshundar. Låt inte denna så trevliga ras stanna på sällskapshundens plan, utan låt den bli en verklig brukshund, t. ex. sjukvårdshund, till vilket arbete han givetvis passar.

Standard för collie

Helhetsintryck. För att collien med fördel skall kunna utföra sitt vallhundsarbete skall han vara kraftigt, rörligt och graciöst byggd, med välformad kropp och sunda ben och fötter. Han skall vara smidig i byggnad och livlig i sina rörelser samt ha den för collien karakteristiska typen. Denna kännetecknas av en förening av

perfekt huvud- och ansiktsform, storlek, byggnad och färg, ögonens placering, rätt ansatta och burna öron, som förlänar hunden ett vackert drömmande men ändå vaket och en aning listigt utseende.

Huvud. Hjärnskålen skall vara flat och smal, bredast mellan öronen och småningom avsmalnande mot ögonen. Dess bredd skall stå i lämpligt förhållande till huvudets hela längd (1:2,4). Endast en obetydlig antydning till pannavsats får förekomma. Kinderna skola vara mycket torra och väl utmejslade. Nosen skall vara förhållandevis lång och smalna av mot spetsen, men får ej verka snipig eller svag. Läpparna skola vara tunna och sluta väl till käkarna. Nässpeglarna skall vara svart. Käkarna skola vara kraftiga med jämnt bett.

Ögon. Ögonen skola vara medelstora. Ögonöppningarna skola vara mandelformiga och något snedställda. Ögonfärgen skall vara varmt mörkbrun. Undantag medges för de marmorerade, hos vilka ögonen, det ena eller bägge, få vara blå och vita eller glosögon. Ögonen skola, när hunden lystrar, hava en livlig, vaken blick.

Öron. Öronen skola vara små, trubbigt formade, tämligen breda vid basen och högt ansatta, utan att därför sitta alltför nära varandra. Under vila skola de bäras bakåtlagda. Vid lystring skola de resas, varvid dock spetsarna skola bäras framåtböjda.

Hals. Halsen skall vara förhållandevis lång, muskulös och kraftig samt svagt s-formigt böjd.

Bål. Kroppen skall vara förhållandevis lång med väl utvecklade, djupa och breda bröstkor. Korset skall vara lätt välvat och kraftigt.

Extremiteter. Skuldrorna skola vara sluttande. Frambenen skola framifrån sett vara parallella och muskulösa med kraftig benstomme. Arm-

bågarna få varken vara inåt- eller utåtvridna. Underarmen skall från alla sidor sett vara rak och muskulös. Handöven skall vara fjäderande men får icke vara svag. Bakbenen skola vara väl vinklade. Låren skola vara muskulösa och torra. Tassarna skola vara ovala och hava goda trampdynor. Tårna skola vara välvda och väl slutna.

Svans. Svansen skall vara av medellängd. Den skall bäras lågt med svagt uppåtböjd spets; då hunden är i rörelse må den bäras högre, dock aldrig över ryggen.

Hårrem. Hårremmen skall vara mycket tät. Den skall bestå av underull och täckhår. Den förra skall vara mjuk, yvig och så tät att den nästan döljer hunden. Täckhåret skall vara strävt. På kinderna och nosens översida skall håret vara kort; likaså på öronspetsarna. Nedåt basen av öronen skall håret vara längre. På främre delen av kroppen och halsen skall det vara så långt att det bildar yvig man resp. krage. Frambenen skola vara försedda med fana liksom bakbenen ned till hasen. Från hasen och nedåt skall håret vara tämligen kort men dock tätt. Svansen skall vara rikligt hårbeklädd.

Färg. En colie får ha vilken färg som helst; han får dock ej vara helvit eller hava röd eller mahognybrun färg som en irländsk setter. Vid jämförelse mellan likvärda individer skall den föredragas, som är jämnast och vackrast tecknad.

Storlek. Hanhunden skall hava en boghöjd från 56 till 61 cm.; tiken från 51 till 56 cm.

Vikt. Hanhunden skall hava en vikt från 21 till 30 kg.; tiken från 18 till 25 kg.

(Stadfast av SKK:s styrelse den 19 april 1944. Tryckt med tillstånd av SKK:s styrelse. Eftertryck förbjudes.)

KENNEL SÄTERJÄNTAN

Landets mest erkända uppfödare av schäferhunder. Valpar väntas i medio av september. Champion Säterjäntans Pägen står till avelstjänst för lämpliga tikar. Avgift kr. 100:—. OBS! Hunder mottagas för inackordering och dressyr. Inackorderingspris för större raser kr. 2:50 per dag samt för mindre enligt överenskommelse.

KENNEL SÄTERJÄNTAN, Kragstätters gård,
Byle hpl., TÄBY. Tel. Täby 390.

Bruskhunden i olika varianter sedd av lekman och fackman

Var och en, som under en följd av år arbetat med praktiskt dressyrarbete, har mången gång gjort sig frågan: "Varför tror folk i allmänhet, att en våldresserad hund kan tänka på mänskligt sätt?" En stor del av in- och utländska böcker, som handla om hundar, skildra hunden som en mänskligt tänkande varelse. Filmhundarnas prestationer gå i de flesta fall ut på, att hunden tänker som en människa och inriktar sina handlingar därefter. Han utbenar situationer, som en normalbegåvad människa kanske skulle ha svårt att klara. Detta blir en slags missriktad propaganda, om det är till fördel för hunden torde vara omtvistat. Fackmannens svar blir i alla fall nej. Allt förmänskligande av hunden blir enbart till skada och åsamkar hundarna onödigt lidande.

Ur en berättelse i en kolorerad veckotidning kan man inhämta följande:

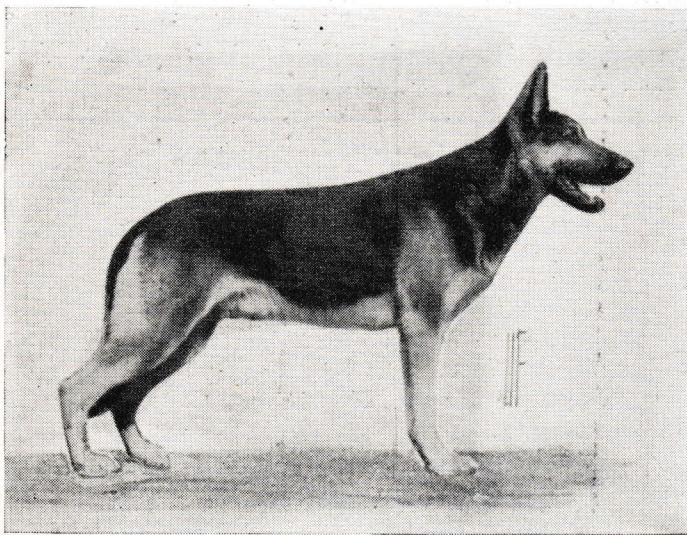
"Vi hade varit i strid hela förmiddagen. Av den 18 man starka patrullen, återstodo nu endast 10. Det gällde att skaffa

förstärkning. Männen voro dödströtta och ammunitionen var nästan slut. Hur skulle hjälpen, som befann sig en kilometer bakåt, kunna underrättas? Jo, vi hade ju den kloka rapporthunden Ferro. Korpralen kallade på Ferro, skrev en rapport och fastgjorde den vid halsbandet. Ferro förstod strax vad saken gällde. Man såg hur klokheten lyste ur hans ögon. Med matt stämma viskade korpralen: "Ferro, gamle gosse, spring för livet, det beror på dig, om vi skola klara livhanken." Ferro viftade på svansen, gjorde en nysning liksom han velat säga: "Lita på mig, jag skall springa som aldrig förr!" I andlös spänning sågo vi hunden försvinna bakom kullen. Det märktes att han hade förstått oss, med denna fart hade han aldrig tidigare sprungit etc."

Vad tycks, ärade rapporthunddressörer? Kan ni dressera maken till hund? Författaren saknar, som synes, all kännedom om dressyr. Nittiofem procent av läsarna slukade säkert skildringen och tänkte: "Vil-

---

Ett av Sveriges bästa avelsdjur för schäfer

Champion NESTOR von der NATTERNBURG står till avelstjänst för lämpliga tikar. Parningsavgift Kr. 100:—.

Champion Nestor har erövrat första pris, certifikat och hederspris på samtliga utställningar han blivit utställd, både av svenska och tyska domare, samt erhållit bedömningen: utställningens vackraste bruksdjur, i Stockholm, Göteborg och Malmö.

Dessutom erhållit flera första pris i avelsklass. Även en av dess avkomma har erhållit första pris, certifikat och hederspris i Göteborg och Stockholm 1943.

Dir. H. ANDREASSON, Mölndal

Tel. Gbtg 27 03 17.

Kennel av Asabo.
Hundgården, tel. 68, Frillesås.

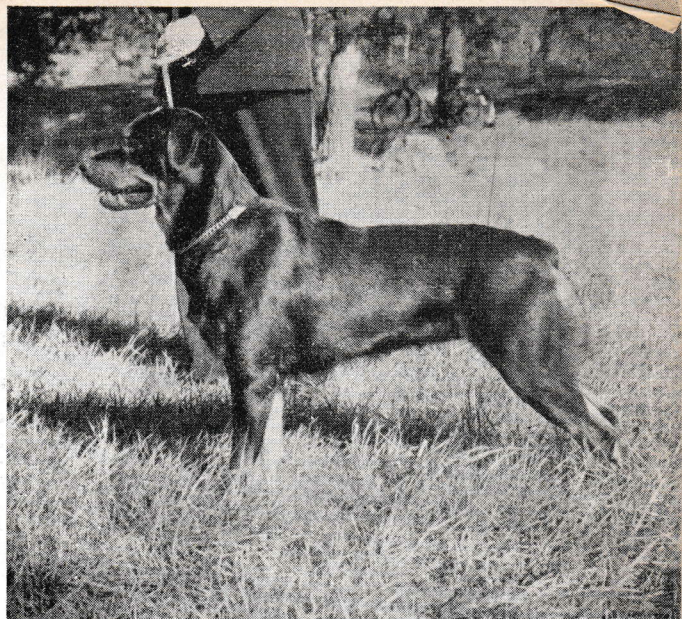

ken duktig hund, tänk vad han var klok". Om nu en läsare eller läsarinna så småningom skaffar sig en egen hund, så kan lätt följande situation uppstå. Hunden kommer ej på inkallning. Den gamla kända visan upprepas: "Karo, kom hit. Karo, kom hit, säger jag. Fy på dej, företår du inte, att du skall komma när jag ropar." Varpå den olydige jycken för säkerhets skull får en klatsch av piskan, så han nästa gång säkert skall komma ihåg, att det gäller att komma, när matte eller husse kallar. Ja, situationen känns säkert igen, den upprepas tyvärr alltför ofta. Vad har nu blivit av förmänskligandet av rapport-hunden i artikeln? Massor med feluppfostrade hundar.

Det är inte svårt att få en större allmänhet att tro, att sjukvårdshunden är "medveten" om sin uppgift, då han söker sårade soldater. Hunden "förstår" alldeles säkert, att det gäller att så fort som möjligt uppsöka dessa stackars sårade soldater, som eljest skulle ligga och förblöda. Tänk, i alla fall vad han är klok! Vad säger sjukvårdshunddressören? Målmedveten och riktigt inlärd dressyr. Vad säger den i dressyrteknik oinvigde? Tänk, vad dom är kloka.

En med skyddshund utrustad nattvakt blir plötsligt från ett bakhåll överfallen av två kappbeväpnade personer. Hunden hugger in på bovarna. Han "förstår" att det här gäller att handla raskt. Husse är satt att bevaka fabriken. På avlöningskontoret förvaras mycket pengar. Husse har sagt åt honom, att det gäller att ha ögon och öron öppna för skumma individer. Friska tag. Jag och husse hjälps åt. Boverna drivs på flykten. Hunden "förstår", att han gjort sin sak bra. Husse har sluppit undan med ett par skrämor. Kassan är räddad. Tänk, vilken klok hund. Vad säger skyddshunddressören? En välutbildad skyddshund. Vad säger lekmannen? Vilken klok och förständig hund.

Ett inbrott har blivit begånget i en förstads postkontor. Kassaskåpet är sprängt, kassan borta. Polis kommer tillstädes. En polisman är utrustad med spårhund. Hunden får kommando, tager upp ett spår och följer det. Natten är mörk, polis mannen

Champ. Tittly, äg. fru Märta Rönström.

kan nätt och jämt se sin hund, som arbetar i en lång lina. Hunden hittar en galosch. Han "förstår", att den måste tillhöra den leda boven. Han "förstår" också, att husse gärna vill ha denna galosch, den kan bli ett fällande bevis mot boven. Allt detta "förstår" hunden. Han tager följaktligen galoschen i munnen och överlämnar den åt husse. "Duktig hund", säger husse och spårningen går vidare. Hunden känner lukten på en näsduk, som ligger vid sidan av spåret. Boven har haft brått, torkat pannan med näsduken och tappat den. Den har blåst på sidan av spåret. Då näsduken har ungefär samma lukt som spåret, "förstår" hunden, att även näsduken kan bli ett indicium mot boven. Hunden tager därför upp näsduken och överlämnar den åt husse. Då spårningen fortsatt ännu några hundra meter, påträffar hunden en person, som ligger gömd i ett dike. För att göra husse uppmärksam på att personen är den eftersökta, "förstår" hunden, att om han ger skall på personen, så vet husse, att det är boven. Vad säger spårhunddressören? En välutbildad spårhund. Vad säger lekmannen? En väldigt klok och förständig polishund.

En ledarhund för sin blinde husse på en livligt trafikerad trottoar. Han går åt sidan så husse ej behöver stöta emot mötande. En vid trottoarkanten ikullstjälpt cykel undviker han också genom att gå något åt

sidan. En vattenpöl passeras, utan att husse behöver plumsa i den. Hunden "förstår", att husse är blind, han "förstår" också, att cykeln kan husse snava på, därför går han åt sidan. Han "förstår" vidare, att husse kan slå skallen i stolpen, därför undviks även denna. Ävenledes "förstår" han, att vattenpölen måste undvikas, eljest blir husse våt om fötterna. Gatan skall passeras, en bil är i annalkande. Hunden stannar till dess bilen har passerat, först då lotsar han husse över gatan. Han "förstår", att husse kan bli överkörd, om bilen skulle vara för obehagligt nära, då gatan skall passeras. Vad säger ledarhunddressören? En välutbildad ledarhund. Vad säger lekmannen? Tänk i alla fall, vad dom där hundarna äro förståndiga och kloka. Just det ja, nu har jag kommit till pudelns kärna. Det är nämligen så, att många, som tro sig förstå hundutbildning, i alla fall tänka som lekmannen, speciellt då det gäller ledarhundar. Precis som om detta slag av

hundar skulle tänka mänskligare än exempelvis rapport- och skyddshundar. Det är ju dock släktet canis, som alla representera. Mången s. k. hundman, som skulle skrattat åt den tänkande och reflekterande rapporthunden, undrar i alla fall om ledarhunden inte känner på sig, att han leder en blind. Varpå beror detta? Jo, genom att vissa personer propagerat för just denna sak. De ha säkert varit i god tro. Man måste nämligen ha sysslat med dressyr så länge, att man hunnit tränga in i och analyserat alla de problem, som kunna uppstå, innan man når målet, en användbar hund, sak samma inom vilken bruksgren han skall användas. Vi veta ju, att rapporthunden är *omedveten* om faran, det är därför han utan tvekan kan springa genom granatregnet. Genom lämplig dressyr har man gjort hunden omedveten om den fara han utsätter sig för, då han går en rapportsträcka genom eldlinjen. Genom lämplig dressyr har ledarhunden gjorts

VOV, VOV,
Har husse hört
TONNYS
KÖTTMJÖLSKEX
 kostar nu endast
1:35 kr.
 per kg

Tonnys köttmjölskex är en produkt av prima vegetabiliska och animaliska födoämnen;

har stort näringsvärde;

passar alla raser;

ger god kondition;

håller magen i bästa trim — inga obehagliga odörer.

Kupongfritt

Efterfråga Tonny's köttmjölskex hos Eder handlande

Från och med 1:a augusti

1 kg. förpackningar à
1:35 kr.

10 kg. förpackningar à
1:25 kr./kg.

25 kg. förpackningar à
1:20 kr./kg.

A.-B. TENGERS HUNDBRÖDSFABRIK • STOCKHOLM

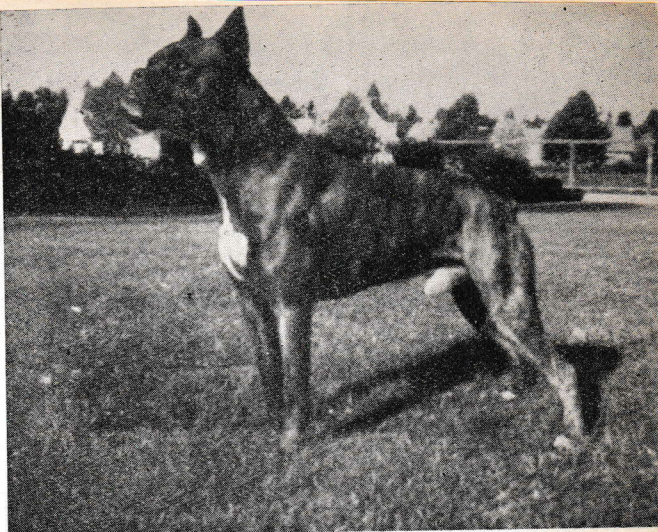

medveten om, att han utsätter sig, lika med den blinde, för fara om han ger sig ut i gatan, då en bil nalkas.

Ledarhundens lydnadsdressyr är lika viktig, som för andra bruksgrenar. Det är klart, att ledandet är det absolut viktigaste lika väl som rapportgången för rapporthunden. Utan grundlig och riktigt inlärd lydnadsdressyr, når man inte målet. Den kunnige dressören kommer icke till några skenresultat. Chefen för ledarhundskolan i Potsdam, major Erich Liese, har i denna sak, vid besök i Sverige, tydligt deklarerat sin ståndpunkt, och den sammanfaller till alla delar med undertecknads.

Det blir givetvis den omdömesgille dressörens sak, att anpassa dressyren efter hundens kynne. Som bekant kan intet slag av hundar utbildas kollektivt. Dressyren måste vara individuell. Två hundar äro aldrig exakt lika i temperament och karaktär. Från lekmanahåll har framkastats den teorin, att ledarhunden ej skulle läras gå "fot", ty det skulle menligt inverka på hans ledarbete, då han som bekant skall dra i selen. Man kan då lika väl fråga: Varför kan spårhunden spåra framför föraren och då dra i linan? Även denna hund är lärd att gå "fot". Det är tvärt om så, att den dåligt appelldresserade ledarhunden antingen inte vill ligga i selen alls eller också dra på ett våldsamt sätt. En ledarhund skall inte dra hårdare än att han håller kännning med den blinde, denne skall hålla lätt i selen, ungefär på samma sätt som en van bilförare håller i ratten. Krampaktigt hållande i selen är felaktigt.

All överreklamerings av ledarhunden är skadlig. Det främjar icke saken. Det är ärligare att tala om för den blinde, att det inte enbart beror på hunden. Ledarhunden är, liksom hundar i all annan brukstjänst, ett hjälpmedel, men ett mycket gott sådant, som man måste lära sig förstå och rätt utnyttja. Överreklamerar hundens mänskliga tänkande och handlande, leder detta endast till bakslag. Historien om den kloka rapporthunden, som vid granateld självständigt tager betäckning och krypande avancerar vidare, existerar endast i romanförfattarnas livliga fantasi.

Mörktigrerade boxerhunden *Boccaccio* (Chips), SKKS 188 TT, som under år 1943 erövrade två utställn.-certifikat, står till avelstjänst för lämpliga tikar.

Hänvändelse till ägaren, *Ingenjör Lenart Ekström*, Magnebergsvägen 31, Enskede. Tel. 49 06 12.

Den i samband med ledarhunddressyr omnämnda hjorddriften fordrar sitt särskilda kapitel. Vad är hjorddrift? Att hunden liksom vargen eller fåret är ett flockdjur. Hjorddjuren ha en hjordledare, det blir givetvis den kraftigaste hannen. Dennes uppgift är att leda och försvara hjorden. En ledarhund, som anfäller första bästa antagonist, är oduglig för sin uppgift. Nej, dressyren bygger på modernare metoder. Hundens *lust- och olustkänslor* går som en röd tråd genom all hundutbildning. Genom att bibringa hunden olustkänslor får man honom att låta bli det han av egen drift annars skulle göra, och genom att bibringa honom lustkänslor får man honom att utföra det, som ej ligger i hans egen drift.

Varje tvivlare rekommenderas att åhöra arméhundchefens charmanta föredrag i dressyrpsykologi. Även ganska stora tvivlare skola då komma på bättre tankar. Ävenledes brukar en kurs på Svenska Brukshundklubben få åsyftat resultat. Man ser på hundarna med andra ögon. Man har, med andra ord, blivit så att säga kynologiskt allmänbildad.

Axel Hellgren.

Den fullvuxna hundens utfodring

En fullvuxen, frisk hund bör få mat två gånger om dagen, ett lättare morgonmål och ett kraftigare mål vid 5- eller 6-tiden på eftermiddagen. Bestämda tider för utfodringen hålles så vitt möjligt. Maten serveras i en ren, väl diskad skål. Om hunden inte äter upp sin mat, skall man inte låta den stå kvar utan tar bort den och bjuder inte hunden någonting, förrän vid nästa ordinarie måltidstimme. Födans mängd anpassas naturligtvis efter hundens storlek och efter den motion hunden får eller det arbete den skall utföra.

Kosten skall vara av god beskaffenhet och omväxlande. Ensidig kött diet är inte alls eftersträvansvärd, utan hunden behöver, liksom människan, blandad kost: kött — gärna inälvsmat som hjärtslag, strupar, njure, lever o. dyl. — ibland rått och ibland kokt; då och då kan den få ben, helst kalvben, men endast i små portioner — aldrig fågelben; fisk, gärna strömming, endast sköljd, men ej rensad, och kokt i 4—5 minuter i litet, svagt saltat vatten; mjölk; då och då, när man så hava kan, smör, ost och ägg; bröd; makaroner; välling eller gröt av vete- eller havremjöl, havregryn, korngryn och risgryn samt frukt och grönsaker. Äpplen, päron och morötter kan gärna ges råa, helst rivna på s. k. råkostjärn, potatis o. dyl. bör vara kokt och väl söndermosad. Starkt kryddad mat undviks. Socker är bara bra för hunden, men andra sötsaker ger man endast i ganska sällsynta undantagsfall. Hundkex kan ingå i matsedeln, men får ej givas som enda foder under någon längre tid. Friskt vatten skall finnas tillgängligt.

Hunden tuggar vanligen ej sin föda. Därför är det viktigt, att den är tämligen finfördelad. När hunden äter, skall den få ha lugn och ro. Maten bör ej givas omedelbart före eller efter någon större ansträngning. Låt hunden få en stunds vila före utfodringen, då den kommit hem från en lång och kraftig motion, annars händer det ofta, att den får kräkningar.

Om en hund av en eller annan anledning någon gång ej vill äta, så försök inte att tvinga i honom maten. Det gör ingenting för en hund att hoppa över en måltid eller två, det kan tvärtom ibland vara nyttigt. Vid stark värme är det ganska vanligt, att hunden inte vill äta förrän framemot kvällen.

En annan sak är ju om en hund börjar lida av dålig aptit, kräkningar eller diarré. Om sådana symtom inte går över efter ett par tre dagars diethållning, bör veterinär rådfrågas.

T.

Stockholmsavdelningens dressyrkurser börjar den 3 oktober

Hundplattan "JOY"

finnes nu att köpa direkt från fabriken. Lätt att montera. Hindrar ej styrning eller trampning. Pris endast 21:— kronor inkl. oms.

Tillverkare:

F:a LANDERHOLM & ORHEM, Postfack 61 14, STOCKHOLM 6.

Telefon 31 46 87.

Herrar Jägare och Hundägare

Försäkra Edra djur i

SVENSKA ÖMSESIDIGA KREATURSFÖRSÄKRINGSBOL.

Stiftat år 1906.

Liberala ersättningsgrunder. - Låga premier.
Snabb skadereglering.

OBS.! Bolaget lämnar jämväl ersättning för djur, som bliva stulna eller eljest försvinna och sedermera ej tillrättakomma. Begär upplysningar från bolagets huvudkontor i Oreberg eller från någon av dess inspektörer eller ombud.

Inspektör i Stockholms län och stad: Herr
John Millbo, Holmgård, Huddinge.
Tel. Stockholm 57 09 54.
Ombud antagas.

Försäkra hundarna

Under tiden 1 juli—31 augusti 1944 ha nedanstående personer erhållit full ersättning för hundar i Svenska Ömsesidiga Kreatursförsäkringsbolaget, Oreberg:

Handelsbitr. Per Eneroth, Växjö, dvärgspets, avlivad på grund av ofruktsamhet; Smältverksarb. Vilmar Lindgren, Ursviken, stövare, överkörd av bil; Brandman P. Färnlöf, Östersund, schäfer, självdött av magsäcksvidring; Fru Maja Sundquist, Stockholm, malteser, avlivats på grund av svulstbildning i bukhålan; Hem-äg. Oscar Mattsson, Fensbol, stövare, ihjälslagen av blixten; Hem-äg. Robert Boman, Bullmark, stövare, självdöd av obekant orsak; Maskinarb. Reinhold Svahn, Tenhult, stövare, självdöd på grund av mag- och tarmkatarr; Jordbr.-arb. Oskar Stålborg, Tisselskog, stövare, avlivats av okänd orsak; Hem-äg. Karl Bonander, Skived, stövare, självdöd på grund av valpsjuka; Snickare C. G. Larsson, Tumba, spets, överkörd av bil; Charkuterist O. Råström, Enskede, tax, avlivats på grund av lamhet; Ingenjör Uno Blomgren, Norrköping, vorsteh, överkörd av buss; Skogsarb. Robert Olsson, Överhogdal, stövare, försvunnen; Läg.-äg. Emil Jonsson, Linsäll, spets, avlivats på grund av valpsjuka; Handl.

Härstamningen

"Härstamningen? den har jag inte reda på, men han har en väldigt lång och fin stamtavla". Hur ofta ha vi inte fått detta svar, när vi dykt på någon hundägare för att höra oss för, vad det är för hund vederbörande har. Vad menas egentligen med en "fin" stamtavla? Ja, säkert är, att — när man får ett dylikt svar — säljaren för nybörjaren-spekulanten visat upp en stamtavla och påvisat alla namn med dess "von" och "av" och, såsom en extra krydda, eventuellt en eller annan "champion" någonstans på sladden. Bevisa nu dessa "adliga" namn, att stamtavlan är extra "fin"? Nej, visst inte. Stamtavlan visar endast hundens härstamning (förfäder). Äro föräldrar, far- och morföräldrar vackra hundar med goda karaktärer, vilket de lika bra kunnat vara, även om de blott heta Boy och Lady utan alla dessa tillkrånade efternamn, så är stamtavlan bra eller "fin" om man så vill, och hunden har alla förutsättningar att även bli bra.

De vackra kennelnamnen inregistreras på viss person en gång för alla hos Svenska Kennelklubben och tillåter sedan kennelägaren att använda detta till alla av denne uppfödda hundar. Sålunda visar ett kennelnamn på en viss hund, varifrån denna kommer, och det är fel, som en del uppfödare tro, att de utan vidare skall kunna förse avkomman efter sina tikar med någon av fädernas kennelnamn.

Det finnes två sorters stamtavlor. Stam-

Knut Flygare, Vollsjö, collie, överkörd av tåg; Vaktmäst. Harald Nordå, Stockholm, boxer, överkörd av bil; Reparatör Werner Werninger, Huskvarna, dachsbracke, avlivats på grund av epileptiforma anfall; Försäkringstjänsteman Ove Samuelsson, Stockholm, foxterrier, självdöd på grund av leverdystrofi; Fru Karin Schiöler, Ångby, cocker spaniel, självdöd på grund av leverdystrofi; Fröken Svea Persson, Glanshammar, foxterrier, överkörd av buss; Trädgårdsmäst. C. H. Eriksson, Falun, stövare, överkörd av tåg.

tavlor i bokform, utskrivna av Svenska Kennelklubben, samt stamtavlor, utskrivna av uppfödaren. De av SKK utskrivna utgöra ett bevis för att hunden är stambokförd och erhållit ett visst nummer, exempelvis 375 TT, vilket visar, att han stambokförts som den 375:e hunden i stamboksbandet TT, vilket är liktydigt med 1943 års stambok. Tyvärr utskriver SKK stamtavlan i endast tre generationer, varför uppfödare och ägare till avelshundar böra låta komplettera sina stamtavlor med ett par generationer, emedan de då lättare kunna kontrollera blodslinjerna.

Den av uppfödaren utskrivna stamtavlan visar fyra generationer. En sådan stamtavla skall, för att vara gällande, under-tecknas av uppfödaren och sedan kontrolleras av SKK. Hundar med dylika stamtavlor äro som regel icke stambok-

förda, men de kunna stambokföras, antingen direkt på SKK, om föräldrarna äro stambokförda eller, om så icke är fallet, efter avlagt anlagsprov eller erhållet pris på utställning, anordnad av Svenska kennelassociationen.

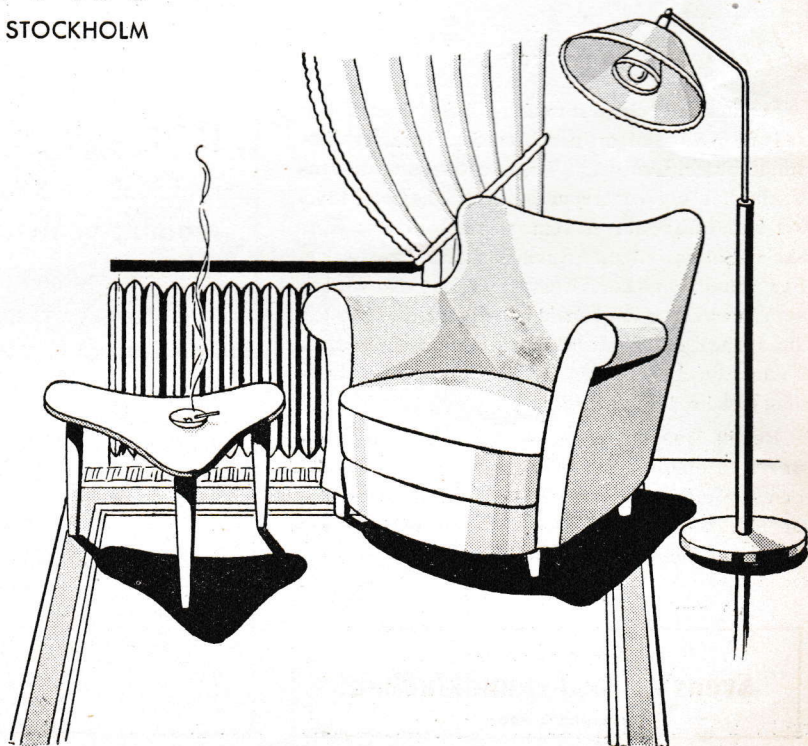
Det bästa är om uppfödaren stambokför hela kullen, innan han börjar försäljningen. Skulle då en stamtavla förkomma, så kan SKK utfärda en ny. Förkommer däremot en stamtavla, utfärdad av uppfödaren själv, efter några år och uppfödaren är oanträffbar eller om hunden är köpt i en hundaffär, som ej står i kontakt med uppfödaren längre än tills valpen blivit såld, så kan man inte erhålla en ny, varför hunden blir fullkomligt värde-lös som avelshund. Sådant händer oftare, än många tror.

A. G. S.

PÄRS Möbler

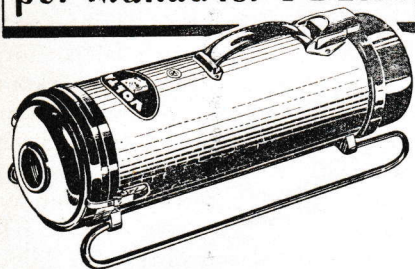
REGERINGSGATAN 9, STOCKHOLM

TELEFON 10 44 66

15:-
per månad för **VOLTA**

Har Ni hundhår på mattan?

VOLTA 3 standardmodeller.

115 för större hem . . . . . Kr. 252:—
114 „ mindre våningar . . „ 180:—
112 minsta städhjälpen . . . . „ 126:—

Begär demonstration hos:

A. HELLGREN, Skånegat. 87, *Stockholm*.

Tel. 41 27 92.

Rottweilervalpar e. champ. Remo av Wennberga, SKKS 1525 MM, u. Ols Roya, SKKS 740 PP, till salu.

Hänvändelse till *Herr SVEN ANDERSON, Lindudden, GRÖNDAL*. Telefon 45 23 41.

ERIK FORSEMANN'S

SKRIV MASKINS AFFÄR
reparerar och försäljer skriv- & räknemaskiner.

Lästmakaregatan 10, hiss.

Telefon 21 45 99.

Hundlitteratur

Förutom de olika föreningstidskrifterna ha vi i vårt land synnerligen litet av verkligt lätt-smält hundlitteratur. Veterinärmedicine dr Isak Carlin har utgivit tvenne bokverk, det sista mycket innehållsrikt och vederhäftigt skrivet. Kanske något för mycket vetenskapligt för oss vanliga hundmänniskor. Emellertid, den hundägare, som önskar en mera djupgående kännedom om sin fyrbenta vän, bör skaffa sig boken, betitlad: "Våra hundar. Deras skötsel och vård. Uppslagsbok för hundägare."

Boken "Jag och min hund" av Eric Sandstedt, är en utomordentlig lärobok i hunduppfostran och ger många goda råd och lärdomar, inte bara åt nybörjaren. Den kan med fördel läsas och läsas om även av gamla hundägare.

Bliv medlem av
Svenska Brukshundklubben!

Årsavgift kronor 8:—

Anmäl Eder hund till Rikssegrarprovet i Västerås söndagen den 15 okt. 1944

Anmälningstiden utgår den 5 oktober.

Funktionärer:

Direktör Oscar Björklund.

Verkmästare Ernst Guldbbrandson.

Köpman Axel Hellgren.

Köpman Arne Wallin, Göteborg.

Sekreterare Sven Hydén.

Kontorschef Th. Berneck.

Överkonstapel Einar Stohm.

Tjänsteman Anton Angmar.

Fotograf Uno Friberg.

Arrendator Gösta Fylking.

Herr Gösta Olsson.

FRÅN LOKALA VDELNINGARNA

Stockholmsavdelningen

Utställning i Stockholm

Söndagen den 29 anordnar Brukshundklubben i samarbete med Arméhundväsendet, utställning i Stockholm i Generalstabens ridhus med början kl. 9,00. Utställningen är öppen för allmänheten. Med hänsyn till årstiden komma hundarna ej att behöva kvarbliva på utställningen längre tid än som behöves för bedömningen av resp. hund. Varje utställare får ett meddelande om när han senast måste inställa sig vid utställningen och uppdelning kommer att ske så att högst tre raser dömas samtidigt. Boxar komma ej att anordnas utan varje hundägare får själv svara för sin hund. Tak över huvudet går emellertid att få i ridhuset.

Genom detta arrangemang kommer varje utställare endast att behöva ofra några timmar för utställningen. De som önska kunna dock glädja arrangörerna och sprida glans över utställningen genom att stanna hela dagen. Man får hoppas, att den föreslagna anordningen ej skall förtaga den speciella tjuvning som alltid följer med en utställning.

Startavgifterna äro 15:— kr. i en klass och 10:— i de följande. Se i övrigt specialannons angående domare m. m. i detta nummer.

CHAMP. SOLÄKERS CURT (King),
234 MM, står till avelstjänst. Äg. Herr
Knut Törnkvist, Rörstrandsgatan 24,
n. b. ö. g., Stockholm.

Malmöavdelningen

Postgiro 14 82 90.

Avdelningen kommer att i höst avhålla följande träningstävlingar m. m.:

24/9, 1/10, 8/10 träning vid klubbens stuga å Limhamnsfältet.

15/10 ev. anlagsprov i samband med SKK:s utställning.

22/10, 29/10 klubbävlingar.

5/11 träning i Beijers Park.

12/11 träning i Pildammsparken.

Anmälningar till anlagsprovet samt klubbävlingarna emottages av ordf. H. A. Fogelberg, telefon 193 62.

Glimtar från staden vid Helgeå

Hundintresset har gamla anor i Kristianstad. Den saken synes i prisdomarprotokollen från S. K. K:s utställningar i Södra Sverige. Kristianstadshundarna med hussar och mattar ha mött upp i talrika skaror. Icke bara kvantitativt utan

även kvalitativt har anslutningen varit god, där-
om vittnar de många certifikat, som årligen till-
delats hundar från Kristianstad eller dess omedel-
bara närhet. Men även brukshundsporten har
länge omfattats med stort intresse. Det senaste
tillskottet på detta område, är Kristianstadssek-
tionen av S. B. K:s Skåneavdelning, tyvärr, det
måste vi medge, ännu icke så talrikt represen-
terad, men liten kan ju ändå vara naggande
god. Visst har föret varit en smula trögt i port-
gången, och visst ha vi haft många svårigh-
eter att kämpa emot i bristande förståelse från
tidigare organisationer med liknande syfte, men
vi äro inom styrelsen förvissade om, att det
endast är olägenheter av övergående natur. Kri-
stianstadssektionen skall tillväxa i storlek för
varje år. En ovärderlig hjälp har lämnats av
Chefen för Wendes Artilleriregemente, Överste
Gyllenstierna, som kostnadsfritt ställt Södra
Kasernens Ridhus till förfogande för två trä-
ningskvällar i veckan. Instruktörsfrågan har
också på ett lyckligt sätt lösts, då Sergeant Jör-
gensen, Tjänstehundgården I. 6 ställt sin sak-
kunniga hjälp till förfogande.

Sammanhållningen bland medlemmarna är god,
och en hel del trevliga samkväm ha under de
gångna åren anordnats. Det var dock med
bävan festkommittén i våras tog itu med upp-
giften att ordna en middag med dans. Det blev
många natters överläggningar och kalkyleringar
för att få en verklig fest till ett billigt pris.
Mycken oro om allt skulle gå i lås och om an-
slutningen skulle bli tillräckligt stor. Alla be-
kymmer voro onödiga. Anslutningen blev över-
förväntan, och de deltagande voro allmänt be-
lätna. Nu drömma vi om ännu större anslut-
ning icke bara när sektionen bjuder på fest, utan
också på träningarna, och vi hoppas, att vi så
småningom skola kunna anordna uppvisningar
och tävlingar icke bara med stadens egna hundar
utan också med deltagare från det övriga Skåne.

Blanche Hagelthorn.

Schäfervalpar e. Säterjäntans Zaik, 1698
PP, u. Ciba Excelsior, 1406 TT, födda den
12/9 1944 och leveransfärdiga i slutet av
oktober. Hänv. till *Polisman C. E. Bengtsson, Stocksund*. Tel. 55 08 40, eller *Polis-
man Janze*. Tel. 36 07 56.

I hundkupén.

Utställning!

**Anmäl Eder hund till SBK:s
utställning i Stockholm den
29 oktober 1944.**

Lokal: Försvarsstabens ridhus vid Val-
hallavägen.

Utställningen öppnas kl. 9,00.

Prisdomare:

För airedaletterrier: Fru Gerda Henckel.

„ boxer: Bokauktionskommissarie Ei-
nar Palmgren.

„ collie: Konsulent Sven Sixtensson.

„ dobermampinscher: Tjänsteman An-
ton Angmar.

„ riesenschnauzer. Sekreterare Sven
Hydén.

„ rottweiler: Tjänsteman Anton Ang-
mar.

„ schäfer: Kriminalöverkonstapel S.
Sund.

Anmälningstiden utgår tisdagen den 17/10.

Anmälningblanketter rekv. från exp.,
Sveavägen 25—27, 3 tr., Stockholm.

Tel. 10 75 53.

Importerade schäferhunden **BILLO VON HANNOVER**, SKKS 1102 MM, SZ 487366, står till avelstjänst. Ägare: *Fru Dagny Torén*, Uggleviksgatan 9, *Stockholm*. Tel. 10 20 99.

Rottweilerhunden, Utställnings- och bruksprovschamp. *Ols Buster*, 735 PP, står till avelstjänst för lämpliga tikar.

Äg. *Hr Gösta Olsson*, Tegnebyväg. 12, **ÄNGBY**. Telefon 37 17 13.

Vid behov av hundartiklar
vänd Eder benäget till

Bastmans

Nybrogatan 1, **STOCKHOLM**.

Största specialaffär i landet

Tel.: 62 52 36, 60 30 59.

Gynna annonsörerna!

Artiklar av *koppar och mässing*. Hantverksmässigt framställda och mycket omtyckta. — Som lämpliga pris framhålles *mässingsbägare* av gammal modell. Gör förfrågan och infordra offert från

GUST. SWÄRD, SMEDSLÄTTEN,
Tel. 25 01 46.

**Den klockan
tål mer
än de flesta**

STOTSÄKER

VATTENSÄKER

ANTIMAGNETISK

Medan kulsprutepistolen avfyrar 12 skott i sekunden, får armbandsklockan känna av en kraftig vibration. Inte vilken klocka som helst tål denna påfrestning. Men *Revue Sport* håller precisionen. Stötsäker, tålig och pålitlig står den rycken för soldatlivets olika strapatser. En sådan klocka har man nytta av i det civila också!

REVUE

sport

Endast hos urmakare — ej genom agenter eller postorderfirmor

Pris 1 krona

Bröderna Ljungbergs Boktr., Södertälje 1944